

РЕШЕНИЕ

№ 6616

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6444** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано по жалба на А. Л. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к „Белите брези“ №32 ет.9 ап.39 чрез адв. Т. от САК срещу ЗППАМ № 23 -0239-000142 /04.06.2023г , издадена от Началника на РУ на МВР А. при ОДМВР П. ,с която на лицето е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена от некомпетентен орган, в противоречие с материалния и процесуалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Моли се оспорената заповед за бъде отменена. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. Т. , който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът – Началник на РУ А. към ОДМВР П. не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 2ри състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване по настоящето дело е ЗППАМ № 23 -0239-000142 /04.06.2023г , издадена от Началника на РУ на МВР А. при ОДМВР П. ,с която на А.

С. –жалбоподател е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. За да издаде оспорената заповед ,адм.орган е посочил , че на 04.06.2023 г. около 00.05ч управлява лек автомобил ВАЗ с рег. [рег.номер на МПС] лична собственост със СУМПС ,издадено от държава,която не е член на ЕС и не е страна по Европейското икономическо пространство /Великобритания/ ,повече от три месеца от датата на влизане в страната . СУМПС е невалидно.

Установено било, че водачът управлявал лекия автомобил с чуждестранно национално свидетелство /СУМПС, издадено от Обединено кралство Великобритания/, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Република България – чл.162, ал.1 от ЗДвП. Заповедта за прилагане на ПАМ е връчена срещу подпис на жалбоподателката на 07.06.2023 г. видно от приложената разписка на л. 11 гръб от делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Обжалваната заповед е издадена от компетентно длъжностно лице по смисъла на чл.172, ал.1 от ЗДвП в кръга на предоставените му правомощия / Заповед № 317з-391/06.02.2017г и заповед № 8121К-10512 / 31.08.2022г /, в законоустановената писмена форма и при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана от фактическа страна с описаните в АУАН фактически обстоятелства. Изрично са цитирани и приложимите законови разпоредби, регламентиращи условията за налагане на ПАМ – чл.171, т.2а от ЗДвП.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се сумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици. По дефиницията на чл. 22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон (чл. 23 от ЗАНН). В случая Заповед за прилагане на принудителна административна мярка е издадена на основание чл. 171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, съгласно която норма за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В самата заповед, изрично е записано, че водачът управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство, без да е подменено след пребиваване повече от три месеца в Република България. Посочена е и разпоредбата на чл.162, ал.1 от ЗДвП. Според

същата, българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

Вярно е, че чл.162, ал.1 от ЗДвП съдържа ограничение само за водачите - български граждани, които могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария само в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. В случая, жалбоподателят безспорно е български гражданин. Но чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, в който няма изрично препращане към чл.162, ал.1 от ЗДвП, съдържа няколко различни хипотези, като административният орган не е конкретизирал коя от тях е приел за осъществена, при констатирано нарушение на чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Не става ясно за съда, нарушението на чл.162, ал.1 от ЗДвП дали се приравнява според органа наложил мярката, на управление от неправоспособен водач, или при липса на свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада превозното средство. Останалите хипотези - лишен от право да управлява МПС по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК, при наличните по делото данни могат да се смятат за изключени, но липсата на свидетелство за управление и правоспособността да се управлява МПС са различни случаи и следва да се разграничават.

Тъй като липсва пълно фактическо описание и прецизна правна квалификация (по кое предложение на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП се налага мярката), то правото на защита на адресата ѝ е било нарушено, а за съда е невъзможно да провери, дали материалният закон е правилно приложен.

Извън горното за съда не става ясно, как е установено, че лицето пребивава в България повече от три месеца. Няма никакви данни нито по административната преписка, нито се представят такива пред съда, кога точно водачът е влязъл в България и дали към датата на вмененото нарушение 04.06.2023 г. са изтекли тези три месеца. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да докаже, че са били налице предпоставките за издаване на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, т. е че водачът е управлявал МПС с чуждестранно свидетелство, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Република България. От ответника в производството не са ангажирани никакви доказателства, от които да се установява кога лицето е влязло на територията на Република България и дали към момента на извършената полицейска проверка, при която е констатирано описаното в процесната заповед нарушение, послужило като основание за налагането на принудителна административна мярка, тримесечният срок по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП е изтекъл. Представената на стр. 14 справка за пътуване е неотнормима към спора, доколкото същата е изпълнена на 30.06.2023г след издаване на оспорения акт и не е била част от адм.преписка по издаване на акта. Видно от съдържанието на процесната заповед за ПАМ никъде не е отразено цифром и словом, извършването на справка за пребиваване на жалбоподателя в РБ и данните получени от нея. Ограничителното тълкуване на нормите, установяващи ПАМ е обусловено от

превантивния им характер, от тяхната цел и предпоставките за прилагането им, а именно с цел за преустановяване на осъществено административно нарушение, което следва да бъде преустановено, както и предотвратяване настъпването на вредни последици, извършването на същото или друго нарушение, съответно престъпление, или с цел реализиране отговорността на нарушителите. Мярката по чл. 171 т. 2 а, б. "а" от ЗДвП има за последица "отнемане" на средството за извършване на нарушението, защото макар ППС-во да остава под властта на неговия собственик, прекратяване на регистрацията, посредством сваляне на регистрационните му табели, препятства възможността за движението му по пътищата. Съдът, в настоящия съдебен състав счита, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е издадена при допуснато нарушение на принципа на съразмерност, заложен в чл. 6, ал. 1 АПК, според който административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

В обобщение на изложеното съдът намира, че обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена в противоречие с приложимия материален закон и несъблюдаване целта на закона, поради което следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото съдебно-деловодни разноски в размер на 10 лева, заплатена ДТ и 350 лева, заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представения списък по чл.80 от ГПК .

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, втори състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Л. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к „Белите брези“ №32 ет.9 ап.39 чрез адв. Т. от САК срещу ЗППАМ № 23 -0239-000142 /04.06.2023г , издадена от Началника на РУ на МВР А. при ОДМВР П. ,с която на лицето е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР да заплати на А. Л. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к „Белите брези“ №32 ет.9 ап.39 чрез адв. Т. от САК 360 лв , представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: